

รายงานการเดินทางเข้าร่วมประชุมและดูงาน
ด้านการกำกับดูแลตนเอง มาตรฐานจริยธรรม และการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพสื่อ
ณ กรุงพนมเปญ ราชอาณาจักรกัมพูชา

ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

โดย ส่วนงาน กสทช.สุภิญญา กลางณรงค์

รายงานการเดินทางเข้าร่วมประชุมและดูงานด้านการกำกับดูแลตนเอง

มาตรฐานจริยธรรม และการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพสื่อ

ณ กรุงพนมเปญ ราชอาณาจักรกัมพูชา

วันที่ ๒๐ - ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

โดย ส่วนงาน กสทช.สุภิญญา กลางณรงค์

การเข้าร่วมประชุมและดูงาน เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการกำกับดูแลตนเอง มาตรฐานจริยธรรมและการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพสื่อของประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักส่งเสริมการแข่งขันและกำกับดูแลกันเอง (สส.) การศึกษาดูงานครั้งนี้ได้ เข้าพบนายเขี้ยว กันหาริด (Khieu Kanharith) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงข้อมูลข่าวสารแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และแลกเปลี่ยนพูดคุยกับบุคลากรในองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนอีก ๔ แห่ง ได้แก่ Cambodian Center for Human Rights, National Television of Cambodia, Club of Cambodian Journalists, the Women's Media Center of Cambodia

หากพิจารณาจากการจัดอันดับสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนจากองค์กรผู้สื่อข่าวไร้พรมแดน (Reporter without Border) พบว่า ในปี ๒๕๕๗ กัมพูชาได้รับการจัดอันดับ ๑๔๔ จาก ๑๗๙ ประเทศ นับว่าสิทธิเสรีภาพสื่อในกัมพูชาไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ที่จัดว่าดีนัก ทั้งนี้ตัวชี้วัดที่สำคัญในการจัดอันดับสื่อได้แก่ จำนวนของผู้สื่อข่าวที่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี มีการจับกุม กักขัง ข่มขู่ คุกคาม และถูกลอบฆ่า ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวยังคงเกิดขึ้นในกัมพูชาในช่วงปีที่ผ่านมา จากการพบปะเข้าร่วมประชุมพูดคุยกับหน่วยงานทั้งห้าแห่ง ทำให้เห็นว่าสถานการณ์ที่น่าสนใจอย่างน้อยสองเรื่องที่กำลังเผชิญอยู่ในเรื่อง การพัฒนาด้าน สิทธิเสรีภาพสื่อ ได้แก่ เรื่อง “การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร” ของสื่อมวลชน และ เรื่อง “ความเป็นอิสระ” ของสื่อมวลชน ซึ่งเป็นประเด็นที่ทั้งหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน รวมถึงองค์กรวิชาชีพมีแง่มุมต่อสองประเด็นนี้เป็นพิเศษ

กระทรวงข้อมูลข่าวสาร : หน่วยงานกำกับดูแลสื่อในกัมพูชา

สำหรับกิจการด้านสื่อสารมวลชนในกัมพูชา อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงข้อมูลข่าวสาร โดย นายเขี้ยว กันหาริด ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแห่งนี้ ซึ่งจะทำหน้าที่พิจารณาการออกใบอนุญาตให้กับโทรทัศน์และวิทยุ รวมทั้งหนังสือพิมพ์ ปัจจุบันมีโทรทัศน์ภาคพื้นดินจำนวน ๑๔ สถานี โทรทัศน์เคเบิลในกรุงพนมเปญ จำนวน ๓ แห่ง และในต่างจังหวัดอีกกว่า ๑๐๐ แห่ง สำหรับผู้ใช้บริการดาวเทียมในปัจจุบันพบว่า มีจานดาวเทียมราว ๕๐,๐๐๐ จานส่วนใหญ่เป็นการรับชมในพื้นที่ชนบท สถานีวิทยุราว ๑๕๐ สถานี และหนังสือพิมพ์ที่จดทะเบียนกว่า ๖๐๐ ฉบับ โดยที่ยังคงผลิตอยู่ราว ๑๐๐ ฉบับ ทั้งนี้ชาวต่างชาติสามารถยื่นขอจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบกิจการสื่อหนังสือพิมพ์ได้ แต่สำหรับวิทยุและโทรทัศน์จะต้องเป็นผู้ประกอบการชาวกัมพูชาเท่านั้น โดยสถานีโทรทัศน์อย่างน้อยสองแห่งที่ได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการโทรทัศน์

จากประเทศไทย ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตในเครือกันตนา และกลุ่มผู้ผลิตในเครือของบางกอกเอ็นเตอร์เทนเมนต์ ขณะที่สถานีโทรทัศน์ภาคพื้นดินได้แก่ National Television of Cambodia มีความร่วมมือกับ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย และ ความร่วมมือกับ อสมท . ในเรื่องการแลกเปลี่ยนความรู้ในกิจการโทรทัศน์ ปัจจุบันกัมพูชามีแผนที่จะพัฒนากิจการโทรทัศน์ไปสู่ดิจิทัล โดยเลือกใช้ระบบ DVBT 2 และตั้งเป้าหมายที่จะพัฒนาตามกรอบของอาเซียนภายในปี ๒๕๖๓ ตลอดจนมีแผนที่จะสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่ทีวีดิจิทัลด้วยการสนับสนุนให้ประชาชนได้รับกล่องรับสัญญาณทีวีดิจิทัลเช่นเดียวกับประเทศไทย อย่างไรก็ตาม กัมพูชามีแนวโน้มที่จะสนับสนุนให้อุตสาหกรรม โทรทัศน์ระบบเคเบิลและดาวเทียมเติบโตไปพร้อมกับระบบดิจิทัลภาคพื้นดินด้วย สำหรับเรื่องของการประกันสิทธิเสรีภาพของสื่อ นั้น รัฐมนตรีประจำกระทรวงให้ข้อมูลว่าสาระสำคัญของกฎหมายสื่อ กัมพูชา ได้แก่ การเซ็นเซอร์เป็นสิ่งที่ไม่ดีกฎหมาย แหล่งข่าวจะได้รับการคุ้มครองในการให้ข้อมูล และผู้สื่อข่าวจะไม่ติดคุกด้วยสาเหตุที่มาจาก การแสดงความเห็นทางการเมือง อีกทั้งการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารยังเป็นไปอย่างเสรีโดยเฉพาะในโลกออนไลน์ ซึ่งกระทรวงที่รับผิดชอบไม่เคยสั่งปิดเว็บไซต์ใดๆ มาก่อน อย่างไรก็ตาม เนื้อหาต้องห้ามที่สำคัญของกัมพูชาซึ่ง บรรจุอยู่ในรัฐธรรมนูญคือการห้ามวิจารณ์สถาบันกษัตริย์ แต่ในทางปฏิบัติ การแสดงความคิดเห็นต่อสถาบันกษัตริย์สามารถทำได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามนั้นเป็นมุมมองของฝ่ายรัฐบาลซึ่งทำหน้าที่กำกับดูแลสื่อในกัมพูชา หากแต่ในทางปฏิบัติ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีมุมมองอื่น ๆ ที่แตกต่างกันไป

ความท้าทายในการพัฒนาสิทธิเสรีภาพสื่อของกัมพูชา

ความท้าทายในเรื่อง “การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ” และ “ความเป็นอิสระ ” ของสื่อมวลชน ได้รับการสะท้อนจากองค์กรวิชาชีพอย่าง Club of Cambodian Journalists (CCJ) และองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานด้านสิทธิมนุษยชน อย่าง Cambodian Center for Human Rights (CCHR) ว่า เป็นความท้าทายในการพัฒนางานด้านสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนในกัมพูชา ทั้งนี้เนื่องจากการเปิดเผยรายงาน หรือข้อมูล ตัวเลข ตลอดจนความเคลื่อนไหวต่าง ๆ จากหน่วยงานรัฐ ยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงเป็นอย่างมาก องค์กรวิชาชีพสะท้อนว่า การเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานรัฐนั้นจำเป็นต้องใช้สายสัมพันธ์ส่วนบุคคลที่มีกับคนในภาครัฐเพื่อให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ และโดยปกติหน่วยงานรัฐไม่เปิดเผยข้อมูล ประกอบกับบุคคลร่วมในพรรครัฐบาล มีความหลักแหลมในการสร้างความนิยมกับสื่อมวลชนด้วยวิธีการต่าง ๆ จึงส่งผลให้สื่อส่วนใหญ่โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อโทรทัศน์ซึ่งมีอยู่จำนวน ๑๔ ช่องรายการให้การสนับสนุนการทำงานของพรรครัฐบาลที่นำโดยสมเด็จจุนเซ็น และแน่นอนว่าผลที่ตามมาย่อมตกกับประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แต่ด้วย เทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้ประชาชนจำนวนกว่าร้อยละ ๒๐ หันมาให้ความสนใจกับสื่อในสังคมออนไลน์มากขึ้น ซึ่งในปัจจุบัน กัมพูชายังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมการนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโลกออนไลน์ แต่กำลังอยู่ในระหว่างการมีแนวคิดในการร่างกฎหมายเพื่อควบคุมการทำธุรกรรมทางอินเทอร์เน็ต กระนั้น ประเด็นนี้ได้ถูกจับตาโดยองค์กรภาคเอกชนที่ทำงานด้านสิทธิเสรีภาพด้วยความห่วงใยด้วยเช่นกัน

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การหมุนเวียนของข้อมูลข่าวสารในโลกออนไลน์ของกัมพูชาในปัจจุบันเป็นพื้นที่สื่อสารสาธารณะที่กำลังทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ แม้กระทั่งบุคคลในพรรคร่วมรัฐบาลอย่าง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศของกัมพูชา ก็เป็นผู้หนึ่งที่ใช้เฟซบุ๊กในการสื่อสารและตอบคำถามกับผู้สื่อข่าวในประเด็นสำคัญ ๆ ต่าง ๆ นอกจากนี้บุคคลากรในสื่อสิ่งพิมพ์จำนวนหนึ่งที่ต้องการดำรงบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลได้เคลื่อนย้ายพื้นที่การสื่อสารไปเปิดหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซึ่งถูกควบคุมน้อยกว่า สื่อใหม่ในอินเทอร์เน็ตจึงได้รับการขนานนามว่าเป็น “โฉมหน้าใหม่ของประชาธิปไตย” (New Face of Democracy)

ขณะที่วิทยุยังเป็นสื่อที่ถือว่า เป็นความหวังที่มี “ความเป็นอิสระ” และเป็นสื่อที่มีประชาชนเข้าถึงมากที่สุดสื่อหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากมีสถานีวิทยุจำนวนหนึ่งที่พยายามดำรงความเป็นอิสระจากพรรครัฐบาลและพรรคฝ่ายค้านเพื่อทำหน้าที่สื่อมวลชนในการตรวจสอบและวิพากษ์การทำงานของรัฐบาลอย่างตรงไปตรงมา จากการพูดคุยกับองค์กรพัฒนาเอกชน อย่าง WMCC ซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งสถานีวิทยุสตรี คลื่นเอฟเอ็ม ๑๐๒ และได้รับการยอมรับจากผู้ฟังว่าเป็นสื่อที่มีความเป็นอิสระจากอำนาจของพรรครัฐบาลและพรรคฝ่ายค้าน สถานีวิทยุแห่งนี้มีทำหน้าที่ผลิตรายการที่มีสาระเกี่ยวกับผู้หญิงเท่านั้น หากแต่นำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประชาธิปไตย และมีการเชิญเจ้าหน้าที่ระดับสูงจากภาครัฐมาให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ประชาชนผ่านรายการวิทยุด้วย เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำหนังสือเดินทางเพื่อเดินทางมาทำงานประเทศไทย โดยเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังกล่าวมาให้ข้อมูลหรือมีการจัดเวทีสาธารณะในพื้นที่และนำสาระจากเวทีดังกล่าวมาเผยแพร่กระจายเสียงผ่านวิทยุอีกทอดหนึ่งเพื่อให้พลเมืองได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง นอกจากนี้สาระของรายการวิทยุ ยังได้เผยแพร่ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและออกอากาศทั่วประเทศ

ประเด็นในเรื่อง “ความเป็นอิสระ” นับว่ามีสำคัญและมีนัยยะของการถกเถียงอยู่ไม่น้อย โดยผู้อำนวยการ CCHR ชี้ให้เห็นว่า ความเป็นอิสระของสื่อถูกเรียกร้องจากทุกฝ่าย เนื่องจาก สื่อในกัมพูชา ส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลจากพรรคร่วมรัฐบาล ดังนั้นพรรคฝ่ายค้านก็เรียกร้อง “ความเป็นอิสระ” ของสื่อ แต่ “ความเป็นอิสระ” ดังกล่าว หมายถึง เป็นอิสระจากพรรคร่วมรัฐบาลแต่กลับไม่ได้เป็นอิสระจากพรรคฝ่ายค้านทางออกสำหรับพลเมืองที่รับสื่อเวลานี้จึงหันไปหาสื่อต่างชาติที่มี “ความเป็นอิสระ” ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เกิดความรอบด้านแก่พลเมืองผ่านการฟังรายการวิทยุต่างชาติ ได้แก่ Voice of America, Radio Free Asia, Radio France International ขณะที่หนังสือพิมพ์ต่างชาติที่ได้รับการยอมรับ ได้แก่ The Cambodia Daily และ The Phnom Penh Post

การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในเรื่องสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน

ท่ามกลางความท้าทายของสถานการณ์ด้านสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนในกัมพูชาดังกล่าวข้างต้น ภาคประชาสังคมของกัมพูชามีบทบาทสำคัญในการเคลื่อนไหวหลายด้าน โดยเฉพาะ องค์กรวิชาชีพด้านสื่อ ในการประชุมครั้งนี้ ได้พบปะกับ Club of Cambodian Journalists ซึ่งเป็นองค์กรที่ได้รับความน่าเชื่อถือท่ามกลาง

องค์กรวิชาชีพที่มีจำนวนมาก กว่า ๓๐ แห่งในกัมพูชา ชมรมแห่งนี้ มีสมาชิกจำนวน ๓๐๙ คนจากองค์กรสื่อ จำนวน ๗๕ แห่ง องค์กรแห่งนี้ทำหน้าที่ช่วยเชื่อมประสานระหว่างการทำงานของนักข่าวโดยเฉพาะกรณีที่ถูกฟ้องร้องทางกฎหมาย การควบคุมตนเองภายในวิชาชีพ ผ่านการสร้าง แนวจริยธรรมของสื่อมวลชนกัมพูชา ได้แก่ Code of Ethics for Cambodian Journalists ซึ่งเริ่มใช้ครั้งแรกในปี ๒๕๔๕ นอกจากนี้ยังมีการจัดงานเสวนา และทำหนังสือสอบถามไปยังหน่วยงานภาครัฐในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน ตัวแทนจากองค์กรแห่งนี้เล่าว่า เครื่องมือสำคัญในการสกัดกั้นการทำงานของสื่อในกัมพูชายังมีเรื่องการใช้กฎหมายหมิ่นประมาท แม้ว่าภายใต้กฎหมายสื่อของกัมพูชาดูเหมือนจะเปิดให้ผู้สื่อข่าวสามารถแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างเต็มที่ แต่ในกระบวนการพิจารณาคดีหรือกระบวนการยุติธรรมของศาลยังเป็นที่ยกขา ของนักสิทธิมนุษยชนและองค์กรวิชาชีพในกัมพูชา ดังนั้นจึงมีผู้สื่อข่าวจำนวนหนึ่งที่ติดคุก มี คดีฟ้องหมิ่น ประมาท ตลอดจนถึงคดีที่นักข่าวถูกฆาตกรรมอันเนื่องมาจากการทำข่าวสืบสวนสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การทุจริต หรือเปิดโปงกระบวนการค้าของเถื่อน อย่างไรก็ตาม ภาครัฐเปิดให้ผู้สื่อข่าวต่างประเทศสามารถ มี บทบาทในการทำงานข่าวได้พอสมควร โดยดูได้จากการอนุญาตให้มีการจัดตั้งสโมสรผู้สื่อข่าวต่างประเทศ และ ไม่พบว่ามี การขับไล่ นักข่าวต่างประเทศออกนอกประเทศแม้จะมีการเขียนข่าววิพากษ์วิจารณ์การทำงานของ พรรครัฐบาลอยู่เนือง ๆ อย่างไรก็ตาม เรื่องที่องค์กรวิชาชีพได้รับการร้องเรียนจากประชาชนมากที่สุดได้แก่ เรื่องที่สื่อมวลชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวที่อยู่ข้างพรรคร่วมรัฐบาลมากกว่าจะเปิดพื้นที่ให้ ทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็น สำหรับมิติของการบังคับใช้กฎหมาย พบว่า กฎหมายด้านสื่อในกัมพูชา (Cambodian Press Law) เป็นกฎหมายที่ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ ในความเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อเห็นว่า เป็นกฎหมายที่เปิดกว้างให้กับสื่อมวลชนในการทำงานโดยเฉพาะ ทั้งนี้โทษจะอยู่ที่การปรับ ไม่มีโทษจำคุก แต่ ในทางปฏิบัติพบว่า ขั้นตอนที่เป็นอุปสรรคสำคัญกลับไปอยู่ที่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งศาลมักใช้กฎหมายอาญา ในการฟ้องร้องหมิ่นประมาท นอกจากนี้ กัมพูชายังได้มีการพิจารณาร่างกฎหมายสำคัญ ๆ อีกหลายฉบับ เช่น กฎหมายเพื่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ซึ่ง Club of Cambodian Journalists ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการร่าง กฎหมายฉบับนี้ด้วย

นอกจากองค์กรวิชาชีพด้านสื่อแล้ว องค์กรพัฒนาเอกชนหลายแห่งในกัมพูชายังถือว่า มีบทบาทอย่าง สำคัญในเรื่องการพัฒนาสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชนด้วย ดังเช่นการทำงานของ CCHR และ WMCC จุดร่วมของทั้งสององค์กรคือการใช้สื่อวิทยุและสื่อออนไลน์อย่างเว็บไซต์และเฟซบุ๊ก ในการทำงาน สื่อสารสาธารณะและรณรงค์ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิในการสื่อสารและประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ ในกัมพูชา ยกตัวอย่างเช่น งานของ WMCC ที่มีการก่อตั้งสถานีวิทยุเอฟเอ็ม ๑๐๒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกอากาศ ๑๙ ชั่วโมง โดยมีประเด็นครอบคลุมในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน สิทธิด้านอนามัยเจริญ พันธ์ สิทธิของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ เป็นต้น จุดยืนสำคัญของการผลิตรายการเพื่อเป็นสื่อกลางในการให้ ข้อมูลข่าวสารที่รอบด้าน ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรพัฒนาเอกชนแห่งนี้วิเคราะห์ว่า ข่าวสารที่นำเสนอในสิ่งพิมพ์ และโทรทัศน์มักมีแนวโน้มที่จะเชียร์รัฐบาล การสร้างความน่าเชื่อถือของการนำเสนอสาระในสื่อจึงเป็นเรื่อง สำคัญ ประกอบกับการนำเสนอรายการและโฆษณาที่ถูกต้องตามกฎหมาย และแน่นอนว่า ความเป็นอิสระ ดังกล่าวต้องคำนึงถึงมิติทางเศรษฐกิจ ในแง่ของความอยู่รอดของการทำรายการและบริหารสถานีด้วย อย่างไรก็ตาม

ก็ตามที่ผ่านมา การบริหารงานดำเนินการผ่านการสนับสนุนขององค์กรระหว่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งย่อมได้รับผลกระทบหากมีความเปลี่ยนแปลงการสนับสนุนจากองค์กรเหล่านั้น

สำหรับองค์กรที่รณรงค์ด้านสิทธิเสรีภาพอย่าง CCHR เห็นว่า การพิจารณาออกใบอนุญาตให้กับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ขาดการใช้หลักเกณฑ์หรือกติกาที่มีความชัดเจน จึงทำให้พวกเขาเห็นว่ารัฐบาลควรมีการทบทวนหลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาต ตลอดจนองค์กรแห่งนี้ได้ศึกษาประสบการณ์ในการพิจารณาใบอนุญาตกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทย ซึ่ง องค์กรที่ทำงานด้านสิทธิเสรีภาพเห็นว่า ประเทศไทยมีจุดแข็งที่องค์กรกำกับดูแลเป็นหน่วยงานอิสระ แทนที่จะอยู่ภายใต้อำนาจของกระทรวงข่าวสารและสารสนเทศดังเช่นในกรณีของกัมพูชา

บทสรุป

หากพิจารณาในแง่ความร่วมมือระหว่างไทยและกัมพูชา ที่ผ่านมา กสทช. ในฐานะองค์กรกำกับดูแล ได้มีความร่วมมือกับกระทรวงข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศของกัมพูชา โดยเฉพาะในเรื่องการบริหารจัดการ คลื่นความถี่ในบริเวณแนวชายแดน อย่างไรก็ตามภายใต้แผนการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของประเทศไทยต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียน และแผน Asian ICT Master Plan ๒๐๑๕ ส่งผลให้มีประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสวงหาความร่วมมือที่มีได้จำกัดเฉพาะในระดับความร่วมมือของภาครัฐแต่เพียงเท่านั้น แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงการประสานความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในมิติด้านกฎหมาย โครงสร้างองค์กร มิติด้านเทคโนโลยี และอื่น ๆ ทั้งในระดับองค์กรกำกับดูแล องค์กรวิชาชีพ และองค์กรภาคเอกชนที่ทำงานด้านสิทธิเสรีภาพของสื่อและประชาชน เพื่อแสวงหาแนวทางการพัฒนาเรื่อง กลไกการกำกับดูแล มาตรฐานจริยธรรมและการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพ ของสื่อและพลเมืองอันเป็นภารกิจสำคัญในการสร้างสรรค์สังคมประชาธิปไตยทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อไป

.....

ประมวลภาพบรรยากาศการเดินทางเข้าร่วมประชุมและดูงานด้านการกำกับดูแลตนเอง
มาตรฐานจริยธรรม และการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพสื่อ
ณ กรุงพนมเปญ ราชอาณาจักรกัมพูชา

นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์ กสทช. ได้เข้าพบกับ นายเขี้ยว กันหนฤทธิ (Khieu Kanharith) รัฐมนตรีกระทรวงข้อมูลข่าวสาร เพื่อประชุมแลกเปลี่ยนความเห็น ด้านการกำกับดูแลในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ รวมทั้งสถานการณ์การปรับเปลี่ยนแผนการเปลี่ยนผ่านสู่ทีวีดิจิทัล ...

ประมวลภาพบรรยากาศการเดินทางเข้าร่วมประชุมและดูงานด้านการกำกับดูแลตนเอง
มาตรฐานจริยธรรม และการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพสื่อ
ณ กรุงพนมเปญ ราชอาณาจักรกัมพูชา

ประมวลภาพบรรยากาศการเดินทางเข้าร่วมประชุมและดำเนินงานด้านการกำกับดูแลตนเอง
มาตรฐานจริยธรรม และการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพสื่อ
ณ กรุงพนมเปญ ราชอาณาจักรกัมพูชา

